

Bruksela, 3 października 2025 r.
(OR. en)

13526/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0320 (NLE)

ENV 942
COMER 129
MI 730
ONU 59
CONSOM 196
SAN 595

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	3 października 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 633 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na szóstym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci w odniesieniu do przyjęcia decyzji zmieniających tę konwencję w zakresie produktów z dodatkiem rtęci oraz procesów produkcyjnych, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 633 final.

Załącznik: COM(2025) 633 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.10.2025 r.
COM(2025) 633 final

2025/0320 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na szóstym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci w odniesieniu do przyjęcia decyzji zmieniających tę konwencję w zakresie produktów z dodatkiem rtęci oraz procesów produkcyjnych, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej („UE”) na szóstym posiedzeniu Konferencji Stron („COP6”) Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci („umowa”) w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczących handlu związkami rtęci oraz zmieniających załączniki A i B do umowy. W załącznikach ustanowiono wykaz produktów z dodatkiem rtęci oraz wykaz procesów produkcyjnych, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci („procesy rtęciowe”), podlegających terminom wycofania lub przepisom regulującym stosowanie rtęci¹.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci („umowa”)

Przedmiotowa umowa stanowi główne międzynarodowe ramy prawne mające na celu ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska przed antropogenicznymi emisjami i uwalnianiem rtęci i związków rtęci do powietrza, wody i gleby. Dotyczy ona całego cyklu życia rtęci od wydobycia podstawowego do unieszkodliwiania odpadów rtęci. Umowa weszła w życie w dniu 16 sierpnia 2017 r. Unia Europejska jest stroną umowy². Stronami są również wszystkie państwa członkowskie.

Zgodnie z art. 3 ust. 13 umowy Konferencja Stron („COP”) musi ocenić, czy handel poszczególnymi związkami rtęci nie stoi w sprzeczności z celem umowy, oraz zbadać, czy określone związki rtęci nie powinny zostać objęte postanowieniami art. 3 ust. 6 i 8 umowy poprzez umieszczenie ich w wykazie znajdującym się w nowym dodatkowym załączniku zgodnie z art. 27 umowy.

Zgodnie z art. 3 ust. 6 umowy „żadna Strona nie zezwala na wywóz rtęci, z wyjątkiem wywozu do Strony, która dostarczyła Stronie wywożącej swoją pisemną zgodę, (...) lub wywozu do państwa niebędącego Stroną, które dostarczyło Stronie wywożącej swoją pisemną zgodę”.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 umowy „żadna Strona nie zezwala na przywóz rtęci od państwa niebędącego Stroną, któremu przedstawiła swoją pisemną zgodę, jeśli takie państwo niebędące Stroną nie przedstawiło zaświadczenia potwierdzającego, że rtęć nie pochodzi ze źródeł określonych jako niedozwolone zgodnie z ust. 3 lub ust. 5 lit. b)”.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 umowy produkty z dodatkiem rtęci wymienione w części I załącznika A (np. niektóre kompaktowe lampy fluorescencyjne) nie mogą być dłużej produkowane, przywożone ani wywożone po datach wycofania określonych w tej umowie.

Zgodnie z art. 4 ust. 3 strony wprowadzają środki w celu uregulowania stosowania rtęci w odniesieniu do produktów z dodatkiem rtęci wymienionych w części II załącznika A.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 rtęć lub jej związki nie mogą być już wykorzystywane w procesach rtęciowych wymienionych w części I załącznika B (np. w produkcji chloro-alkalicznej) po datach wycofania określonych w tym załączniku.

¹ Na potrzeby niniejszego dokumentu wyrażenie „regulujące stosowanie rtęci” obejmuje ogólne wymogi takie jak te ustanowione w części II załączników A i B do umowy.

² Decyzja Rady (UE) 2017/939 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 4).

Zgodnie z art. 5 ust. 3 każda strona wprowadza środki w celu uregulowania wykorzystywania rtęci w procesach rtęciowych wymienionych w części II załącznika B, w tym środki polegające na przejściu na procesy, w których nie wykorzystuje się rtęci, jeżeli jest to wykonalne pod względem ekonomicznym i technicznym.

W art. 26 i 27 określono podstawowe zasady dotyczące m.in. składania przez strony wniosków w sprawie zmiany załączników do umowy, a także przyjęcia zmienionych załączników i ich wejścia w życie. Sekretariat umowy („Sekretariat”) musi przekazać wszystkim stronom wnioski dotyczące zmiany załączników co najmniej sześć miesięcy przed COP, na której proponuje się ich przyjęcie. Propozycje zmienionych załączników przyjmuje się zgodnie z zasadami głosowania określonymi w art. 26 ust. 3 oraz w decyzji MC-1/1 dotyczącej regulaminu, przyjętej przez COP na jej pierwszym posiedzeniu (w dniach 24–29 września 2017 r.)³. Sekretariat nie otrzymał żadnego takiego wniosku do rozpatrzenia w ramach COP6.

W decyzji MC-5/4 Konferencja Stron postanowiła jednak rozpatrzyć podczas COP6 wniosek dotyczący zmiany części I i II załącznika A w odniesieniu do amalgamatu stomatologicznego. Proponowany tekst zawarty w tej decyzji wynikał z rozpatrzenia przez COP pierwotnego wniosku, który Botswana i Burkina Faso przedłożyły w imieniu regionu Afryki i który został przekazany stronom dnia 27 kwietnia 2023 r. – sześć miesięcy przed COP5.

Podczas COP5 przyjęto decyzję MC-5/6. W decyzji tej wezwano strony i odpowiednie organizacje do dobrowolnego przedłożenia do dnia 31 marca 2025 r. informacji na temat wykonalnych pod względem technicznym i ekonomicznym alternatyw dla stosowania rtęci i związków rtęci w produkcji monomeru chlorku winylu, zgodnie z art. 5 ust. 8 i art. 17 ust. 1 umowy.

Zmiana załącznika wchodzi w życie w odniesieniu do wszystkich stron po upływie roku od przekazania przez depozytariusza umowy informacji o jej przyjęciu, z wyjątkiem stron, które złożyły stosowne oświadczenie zgodnie z art. 30 ust. 5. Ponieważ Unia nie złożyła takiego oświadczenia, zastosowanie ma do niej ogólna zasada dotycząca wejścia w życie zmienionych lub nowych załączników.

2.2. Konferencja Stron („COP”)

Konferencja Stron pełni funkcje powierzone jej na mocy umowy. W tym celu Konferencja Stron rozpatruje i podejmuje m.in. wszelkie działania, które mogą być niezbędne do osiągnięcia celów umowy, takie jak przyjmowanie odpowiednich wytycznych.

Zgodnie z art. 28 umowy i wyżej wymienioną decyzją MC-1/1 każda strona dysponuje jednym głosem. Unia, jako regionalna organizacja integracji gospodarczej, korzysta jednak z prawa głosu w sprawach wchodzących w zakres jej kompetencji z liczbą głosów równą liczbie jej państw członkowskich będących stronami umowy. Unia nie korzysta ze swojego prawa głosu, jeśli którekolwiek z jej państw członkowskich korzysta ze swojego prawa głosu i odwrotnie.

2.3. Potencjalne decyzje podczas COP6

Oczekuje się, że podczas COP6 przyjęta zostanie decyzja w sprawie dostaw związków rtęci i handlu nimi.

³ Decyzja MC-1/1 dotycząca regulaminu, UNEP/MC/COP1/Dec. 1 (dostępna na stronie internetowej: <http://www.mercuryconvention.org/Meetings/COP1/Decisions/tabid/8648/language/en-US/Default.aspx>).

Podczas COP6 rozważone zostanie również przyjęcie decyzji związanej z handlem związkami rtęci. W planowanym akcie można by ustanowić dodatkowy załącznik do umowy zawierający wykaz związków rtęci, które podlegałyby procedurze pisemnej zgody zgodnie z art. 3 ust. 6 i 8 umowy. Wykaz związków rtęci, które mogą zostać ujęte w tym załączniku, obejmuje:

- 1) chlorek rtęci(I)
- 2) siarczek rtęci(II)
- 3) cynober
- 4) tlenek rtęci(II)
- 5) siarczan rtęci(II)
- 6) azotan rtęci(II)
- 7) octan rtęci(II)
- 8) chlorek rtęci(II)
- 9) jodek rtęci(II)
- 10) amidochlorek rtęci(II)

Oczekuje się również, że podczas COP6 przyjęta zostanie co najmniej jedna decyzja w sprawie zmiany załączników A i B do umowy.

Po pierwsze, podczas COP6 rozważone zostaną proponowane zmiany w **części I załącznika A** z myślą o przyjęciu decyzji w tej sprawie, stosownie do przypadku. Poprawki polegałyby na usunięciu nawiasów wokół pozycji dotyczącej **amalgamatu stomatologicznego** i odpowiedniej daty wycofania (2030 r.). Pozycja ta podlegałaby zatem albo zakazowi produkcji, przywozu i wywozu w określonych terminach wycofania, albo środkiem regulującym stosowanie rtęci. Podczas COP6 rozważona zostanie również propozycja dalszej zmiany **części II załącznika A** poprzez dodanie dodatkowych przepisów dotyczących amalgamatu stomatologicznego.

Po drugie, podczas COP6 rozważone zostanie przyjęcie decyzji, w stosownych przypadkach, w oparciu o sprawozdanie końcowe Sekretariatu w sprawie wyzwań uniemożliwiających produkcję, przywóz i wywóz **kosmetyków** wymienionych w **części I załącznika A**, a także w sprawie obecnych lub proponowanych środków wprowadzonych przez strony w celu sprostania tym wyzwaniom.

Po trzecie, podczas COP6 rozważona zostanie zmiana załącznika B w celu ustalenia, że stosowanie katalizatorów niezawierających rtęci w istniejących procesach stało się wykonalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia i przynosi korzyści dla zdrowia ludzkiego i środowiska. Spowodowałoby to automatyczne określenie daty wycofania nie później niż pięć lat po COP6 (tj. do 2030 r.) w celu przyjęcia decyzji, stosownie do przypadku. Poprawka ta opiera się na sprawozdaniu Sekretariatu na temat technicznej i ekonomicznej wykonalności stosowania katalizatorów niezawierających rtęci w produkcji monomeru chlorku winylu („VCM”), które opiera się na informacjach przedłożonych przez strony i odpowiednie

organizacje, przedstawionych w dokumencie UNEP/MC/COP.6/INF/9.3.Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii.

3. Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii

Celem Unii jest doprowadzenie do stopniowego zaprzestania stosowania rtęci na poziomie unijnym i globalnym, jak najszybciej i w jak największym stopniu, jeżeli istnieją realne alternatywy⁴. Osiągnięcie tego celu będzie wymagało w szczególności stopniowego wycofywania produktów z dodatkiem rtęci oraz przejścia z procesów rtęciowych na procesy, w których nie wykorzystuje się rtęci, jeżeli jest to wykonalne, technicznie możliwe i korzystne dla zdrowia ludzkiego i środowiska.

Postępy w realizacji tego celu na poziomie globalnym przyczyniłyby się do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń na rzecz nietoksycznego środowiska, określonego w Europejskim Zielonym Ładzie⁵. Ponadto przyczyniłyby się do wdrożenia unijnej strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na 2020 r.⁶, w ramach której Komisja Europejska zobowiązała się do utrzymania wiodącej roli na szczęblu międzynarodowym w zakresie należytego zarządzania chemikaliami, w tym poprzez promowanie norm UE na całym świecie. Byłyby one również zgodne z odnowionymi ambicjami UE w zakresie czystej konkurencyjności o obiegu zamkniętym, zapisanymi m.in. w Pakcie dla czystego przemysłu⁷ i strategii odporności gospodarki wodnej⁸.

Dostawy związków rtęci i handel nimi

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na COP6, polega na poparciu przyjęcia dodatkowego załącznika do umowy zawierającego wykaz związków rtęci wymagających pisemnej zgody zgodnie z art. 3 ust. 6 i 8 umowy, jeżeli jest to zgodne z dorobkiem prawnym Unii (tj. w załączniku wymienia się związki rtęci, które już podlegają zakazowi wywozu na mocy załącznika III do rozporządzenia w sprawie rtęci).

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii, opiera się na fakcie, że rozporządzenie w sprawie rtęci⁹ zakazuje wywozu niektórych związków rtęci, zgodnie z załącznikiem III dotyczącym związków rtęci objętych zakresem art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 7 ust. 3. Związki rtęci objęte zakazem wywozu obejmują:

- chlorek rtęci(I) (Hg₂Cl₂, CAS RN 10112-91-1)
- tlenek rtęci(II) (HgO, CAS RN 21908-53-2)

⁴ Zob. [konkluzje Rady „Przegląd strategii Wspólnoty w zakresie rtęci” z dnia 14 marca 2011 r.](#)

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 11 grudnia 2019 r., „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final.

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 14 października 2020 r., „Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska” COM(2020) 667 final.

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 26 lutego 2025 r., „Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji”, COM(2025) 85 final.

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 4 czerwca 2025 r. „Europejska strategia odporności gospodarki wodnej” (COM(2025) 280 final).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 1).

- rudę cynobru
- siarczek rtęci (HgS, CAS RN 1344-48-5)
- siarczan rtęci(II) (HgSO₄, CAS RN 7783-35-9)
- azotan rtęci(II) (Hg(NO₃)₂, CAS RN 10045-94-0)

Przegląd załącznika A do umowy ustanawiającego wykaz produktów z dodatkiem rtęci podlegających zakazowi produkcji, przywozu i wywozu lub wymogom dotyczącym stosowania rtęci

Stanowisko Unii na COP6 polega na poparciu przyjęcia planowanego aktu, który jest zgodny z dorobkiem prawnym Unii w zakresie produktów z dodatkiem rtęci, które są już objęte zakazem wprowadzania do obrotu w Unii i które można zastąpić alternatywami bezrtęciowymi, które okazały się wykonalne z ekonomicznego i technicznego punktu widzenia, a także korzystne z punktu widzenia środowiska i zdrowia ludzkiego.

Stanowisko Unii opiera się na poniższych dwóch elementach.

Art. 10 ust. 7 zmienionego rozporządzenia w sprawie rtęci zakazuje stosowania i wywozu z UE amalgamatu stomatologicznego. Przywóz i produkcja amalgamatu stomatologicznego są zakazane od dnia 1 lipca 2026 r. Na zasadzie odstępstwa przywóz i produkcja amalgamatu stomatologicznego są dozwolone ze względu na szczególne potrzeby medyczne pacjentów.

W załączniku II do rozporządzenia w sprawie rtęci zakazuje się wywozu, przywozu i produkcji kosmetyków zawierających rtęć i związki rtęci, z wyjątkiem szczególnych przypadków wymienionych w pozycjach 16 i 17 załącznika V do rozporządzenia w sprawie kosmetyków¹⁰.

Przegląd załącznika B do umowy ustanawiającego wykaz procesów rtęciowych podlegających dacie „wycofania” lub wymogom dotyczącym stosowania rtęci

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na COP6, polega na poparciu przyjęcia planowanego aktu mającego na celu wprowadzenie daty wycofania dla monomeru chlorku winylu oraz wzmocnienie przepisów regulujących stosowanie rtęci poprzez dodanie w szczególności obowiązku dotyczącego niezwiększania zdolności produkcyjnych przed odpowiednią datą wycofania.

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii, opiera się na następujących trzech przesłankach:

Prawo Unii (w szczególności art. 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia w sprawie rtęci oraz załącznik III do tego rozporządzenia) transponowało art. 5 ust. 2 i 3 oraz załącznik B do umowy w sposób bardziej rygorystyczny.

Załącznik B do umowy obejmuje pięć konkretnych procesów rtęciowych (produkcja chloroalkaliczna, produkcja aldehydu octowego, monomeru chlorku winylu, alkoholanów i poliuretanu), natomiast załącznik III do rozporządzenia w sprawie rtęci zawiera przepis ogólny zakazujący, po określonych datach wycofania, stosowania rtęci lub związków rtęci we wszystkich procesach produkcyjnych w Unii, tj. w przypadku stosowania jako katalizatora (1

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59).

stycznia 2018 r.) lub elektrody (1 stycznia 2022 r.). Zakres stosowania tego zakazu jest zatem otwarty na mocy prawa Unii.

W załączniku III do rozporządzenia w sprawie rtęci ustanowiono kilka odstępstw dotyczących dat wycofania rtęci z produkcji chlorku winylu, alkoholów i poliuretanu, lecz przepisy te są bardziej rygorystyczne w porównaniu z załącznikiem B do umowy. O ile w rozporządzeniu w sprawie rtęci zakazano stosowania rtęci w produkcji chlorku winylu od dnia 1 stycznia 2022 r., w umowie ograniczono jedynie stosowanie rtęci i określono, że strony dążą do stopniowego wycofania tego zastosowania rtęci po upływie pięciu lat od podjęcia przez Konferencję Stron decyzji o tym, że alternatywne procesy, w których nie wykorzystuje się rtęci, stały się wykonalne pod względem technicznym i ekonomicznym (chlerek winylu). Przegląd załącznika B stanowi okazję do zmniejszenia luki między surowszym obecnie prawem Unii a mniej rygorystyczną umową. Cel ten zostałby osiągnięty poprzez dodanie do załącznika B terminów stopniowego zaprzestania produkcji chlorku winylu z wykorzystaniem rtęci, zgodnie z dorobkiem prawnym Unii i z uwzględnieniem istniejących dostępnych alternatywnych procesów bezrtęciowych, które są wykonalne pod względem technicznym i ekonomicznym.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) uregulowano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Konferencja Stron jest organem utworzonym na mocy umowy, czyli Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci.

Akty, które ma przyjąć Konferencja Stron, dotyczą ewentualnego przyjęcia nowego załącznika do Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, a także ewentualnej zmiany dwóch istniejących załączników. Z uwagi na to, że zgodnie z art. 27 ust. 1 Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci załączniki stanowią integralną część konwencji, planowane akty są aktami mającymi skutki prawne, ponieważ są prawnie wiążące dla stron zgodnie z prawem międzynarodowym.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

¹¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli (i) planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a (ii) jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny (zaś drugi ma jedynie poboczny charakter), decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanych aktów odnoszą się do ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego.

W związku z tym materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 192 ust. 1 TFUE.

4.3. Wnioski

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na szóstym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci w odniesieniu do przyjęcia decyzji zmieniających tę konwencję w zakresie produktów z dodatkiem rtęci oraz procesów produkcyjnych, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci¹² („umowa”) została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2017/939¹³ i weszła w życie z dniem 16 sierpnia 2017 r.
- (2) Zgodnie z art. 27 w związku z art. 26 umowy Konferencja Stron może przyjąć decyzje w sprawie przyjęcia nowych załączników do umowy i zmiany jej istniejących załączników.
- (3) Konferencja Stron może przyjąć – na 6. posiedzeniu w dniach 3–7 listopada 2025 r. – nowy załącznik do umowy zawierający wykaz związków rtęci wymagających pisemnej zgody na wywóz, zgodnie z art. 3 ust. 6 i 8 umowy.
- (4) Oczekuje się również, że Konferencja Stron umowy przyjmie co najmniej jedną decyzję w sprawie zmiany załączników A i B do umowy. Załącznik A zawiera wykaz produktów z dodatkiem rtęci, które podlegają zakazowi produkcji, przywozu i wywozu w określonym terminie lub środkiem regulującym stosowanie rtęci. Załącznik B zawiera wykaz procesów produkcyjnych wykorzystujących rtęć lub związki rtęci („procesy rtęciowe”), które podlegają obowiązkowi zaprzestania stosowania rtęci w określonym terminie lub wymogom regulującym stosowanie rtęci.
- (5) Planowane akty Konferencji Stron będą miały skutki prawne.
- (6) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Konferencji Stron.
- (7) Unia powinna wspierać przyjmowanie przez Konferencję Stron umowy decyzji, które umożliwiają zmniejszenie rozbieżności między prawem Unii a umową i które są zgodne z dorobkiem prawnym Unii w odniesieniu do:
 - (1) wywozu związków rtęci, które zostały już uwzględnione w rozporządzeniu (UE) 2017/852¹⁴;

¹² Poświadczona kopia Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci jest dostępna na stronie internetowej: <https://treaties.un.org/doc/Treaties/2013/10/20131010%20AM/CTC-XXVII-17.pdf>.

¹³ Decyzja Rady (UE) 2017/939 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 4).

- (2) zakazu stosowania amalgamatu stomatologicznego przy jednoczesnym utrzymaniu zwolnienia dotyczącego amalgamatu stomatologicznego niezbędnego do zaspokojenia szczególnych potrzeb medycznych, zgodnie z art. 10 ust. 2a rozporządzenia (UE) 2017/852 w sprawie rtęci;
- (3) zakazu dotyczącego procesów rtęciowych zakazanych już na mocy rozporządzenia (UE) 2017/852 w sprawie rtęci w określonych terminach lub podlegających surowszym wymogom regulującym stosowanie rtęci,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii podczas szóstego posiedzenia Konferencji Stron umowy, polega na poparciu przyjęcia:

- (i) decyzji ustanawiającej nowy załącznik do umowy zawierający wykaz związków rtęci podlegających ograniczeniom dotyczącym wywozu zgodnie z art. 3 ust. 6 i 8 umowy;
- (ii) decyzji zmieniających załącznik A zgodnie z dorobkiem prawnym Unii dotyczącym amalgamatu stomatologicznego i kosmetyków;
- (iii) decyzji zmieniającej załącznik B w celu zapewnienia, aby procesy rtęciowe, które są już zakazane na mocy rozporządzenia (UE) 2017/852 w sprawie rtęci, były stopniowo wycofywane w określonych terminach lub podlegały surowszym wymogom regulującym stosowanie rtęci.

Artykuł 2

Drobne zmiany techniczne stanowiska określonego w art. 1 mogą zostać uzgodnione bez konieczności przyjęcia kolejnej decyzji przez Radę.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 1).